

Janovo evangelium 14,1-6
Cesta

1. čtení: Matoušovo evangelium 7, 13-14 **Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.**

kázání: Jan 14,1-6 ...**Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne."**

Bratři a sestry,

tohle se v posledních dnech teda hodí. Myslím ten začátek: "Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí!" Protože hodně srdcí se úzkostí chvěje. Mám na mysli strach z koronaviru. I v České republice to je skutečnost. Roušky a respirátory jsou naprosto nedostatkové zboží. Přestože se u nás ta potvora (2019nCoV) zatím nevyskytuje a celosvětově zatím zemřela asi třetina lidí z toho, kolik jich u nás letos zemře na obyčejnou chřipku. Takže ten strach sice není opodstatněný ale je reálný. Ta srdce se opravdu chvějí úzkostí. A to se potom dějí mezi lidmi škaředé věci, když je ovládne strach. Co s tím? S koronavirem nic. Pouze se modleme za ty chytré a vzdělané lidi, vědce, aby objevili nebo vymysleli lék. A děkujme Bohu, že jsou někteří lidi tak chytří a poctiví, že s těma mikroskopama objevují pravdu v podobě léků. Stejně tak se modleme za nemocné. Ale co s tím strachem? S těmi chvějícími se srdci okolo nás? To už je něco jiného.

Ježíš to tady říká svým učedníkům, svým přátelům. Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí. Protože se chvělo. Oni už věděli, že přichází něco těžkého. Nad jejich síly. Jeden z nich už odešel Ježíše zradit, druhý se právě dověděl, že ze strachu Ježíše třikrát zapře. Jejich srdce se chvěla hodně. A mezi lidmi se dějí škaředé věci, když je ovládne strach. A nemusí být opodstatněný, stačí, že bude reálný. A už to začalo. Jeden zradil, druhý zapře, všichni utečou. A bude to ještě horší. S Ježíšem to šlo. To dokázali obdivuhodné věci. Ale za chvíli už s nimi Ježíš nebude. Pak se budou srdce teprve chvět úzkostí.

Bratři a sestry, jestli berete svou víru vážně, že teda doopravdy ten Bůh JE, a že to s tím Ježíšem, jak to známe z Bible a slyšíme v kostele, že to je fakt pravda, a vsadili jste na to svůj život, nechvěje se Vám někdy srdce? Že tady ten Ježíš není? Že tady Bůh není nějak znatelněji? Že ta jeho skrytost dost často a pro spoustu lidí okolo nás vypadá, že ve skutečnosti žádný dobrý milující Bůh není? Že jsme si to jen vymysleli? Že jsme naletěli. A nebo ještě hůř. Že Bůh sice je, ale na nás kašle? A ostatní se s tím nějak naučili žít a my to nedokážeme. Snad nechceme. Žít, jako by Boha nebylo. Pro skutečně věřícího člověka je tohle myslím děs. Chvějící se srdce úzkostí. Strach. A to se pak mezi lidmi dějí strašlivé věci. A tak skutečně věřící lidé si ze strachu tu svou víru začínou naplňovat sami. A dělají ve jménu svojí víry strašlivé věci. Ze strachu, že možná věří jenom snu. Myslím, že tohle byl Jidáš. Nešťastný věřící člověk, který se bál. A chtěl tu svou ustrašenou víru naplnit sám.

Takže co Ježíš na to? Co nabízí Ježíš na ustrašenou víru? Cestu. To zní mysticky, co? "Nabízím ti cestu. Vydej se na ni. Ale musíš jít sám. A čeká tě na ní přesně 183 zkoušek. ..." Já teda tohle znám spíš z filmů než z nějaké duchovní literatury. Ale teď vážně. Zní to mysticky. A určitě to má i svůj mystický rozměr. Ano, má. Ale pro nás ne úplně mystiky je skvělý, že všechno, co Ježíš říkal, má taky docela obyčejný lidský rozměr. Ježíš jim říká: odcházím od Vás. Už tady s váma nebudu jako teď. Odcházím k Bohu. Ale to se nebojte. Vždyť tu cestu znáte. A oni na to: Neznáme.

Jsou dva druhy cest. Vlastně dva druhy, jak se někam dostat. A představujme si teď prosím spíš cestování pěšky a bez těch moderních udělatek v mobilech, bez navigací. Takže pěkně pěšky v krajině. Buďto vidíte cíl, třeba kopec, nebo rozhlednu. S hospodou dole. A protože vidíte ten cíl, cestu už nějak trefíte. Kopec je tamhle, takže spíš asi tudy než na druhou stranu. A člověk už tam nějak trefí. Popřípadě se vydá přímo. Cestou necestou. A pak je druhý způsob. To když nevidím cíl ale znám cestu. Vím, že k tý hospodě pod rozhlednou se jde po červené. No, vím...spíš doufám. Věřím. Alespoň tak nějak si pamatuju, že to říkali ti, kteří se tou cestou vydali už přede mnou.

Tak s Pánem Bohem a s Ježíšem, je to ta druhá cesta. Nevidíme cíl, nikdo jsme neviděli Boha, o nebi se jenom vypráví. My jenom známe cestu. Věříme jí. Možná i jinudy..ale to fakt nevím. To je sázka do loterie. A jestli začne sněžit a bude -15 a přijde noc, nechtěl bych být na té jiné cestě. Samozřejmě bude zima, tma a sníh i když půjdu po červené. Ale to vím, že dojdu. Není to zas tak daleko.

Tak o téhle cestě Ježíš mluví. A říká těm svým přátelům, nám...tu cestu přece znáte. A oni mu řeknou.." Právě že neznáme!!!" A Ježíš: Ale jo...to jsem já. Já jsem ta cesta.

Tak ale tohle už je vyšší dívčí duchovní. Jak může být někdo cesta? Chápu, že někdo může být ukazatelem na cestě. Nebo průvodcem. Ale jak může být někdo cesta? A Ježíš k tomu ještě dodává: A taky pravda a život. Jak může být někdo pravda? A život?

Snad nám může pomoci to, co jste snad alespoň jednou v životě všichni zažili..to když jste té svojí milované nebo tomu milovanému řekli...Lásko. Ty jsi moje láska. A taky manželství jako společná cesta...Ty jsi moje cesta...a když už nejsou dva ale jeden..

Tak stejně Ježíš jako cesta...ne ten, který Ti ukazuje, kudy jít, co máš dělat (to máš napsané v Bibli a navíc to většinou víš...ani ne nedozírný cíl na konci..to je snad to nebe...ale ta cesta..ten Tvůj život sám...to jak jsi dokázal bez ohledu na sebe pomoci druhému, jak ses druhého zastal, jak jsi ve vzteku neudeřil, i když by si to zasloužil...jak jsi odpustil...to je On...s Tebou, V Tobě...takhle blízko...

A vše, co z toho jeho příběhu známe...a hledáme...a za co on svědčí vlastním životem

Je to náročné – stále hledat – cesta je krkolomná a místy se snad ztrácí..a pak prožiješ něco, co ti řekne..jo, seš na správné cestě...to jsou ty značky na stromech..a často na druhé straně..musíš se otočit

Tak to je lék na srdce chvějící se úzkostí...Boží Blízkost v Ježíši Kristu, který je Tvojí cestou..a to si piš že taky bude -15, sníh a tma...a každou značku budeš ohmatávat zmrzlýma rukama...a někdy se budeš muset vracet, abys věděl, že jsi pořád na ní ... To je Život, to je Pravda..to je Cesta

Amen